

Ol Karanlık Geceler Kendine Bir Yâr Ara Bul

– Fatih Simit · 08 Temmuz 2012

Hayatımızda gündelik işlerle meşgul olurken yapmayı unuttuğumuz o kadar önemli işler vardır ki, bunları unutmamanın sebebi gaflettir, Allah'tan (cc) uzaklaşmamızdır. Bu böyle devam ettikçe kalbimiz mânen ölüme adım adım yaklaşmaktadır. Ömür dediğimiz bir nefes kadar kısadır. Ömür yolunda dünyevî meşguliyetlere dalan adam, günün yorgunluğunu bir nebze atabilmek için, kendini dinlemek ve dinlendirmek için her akşam sahil kenarına gidip, dalgaların sesini dinleyerek, denizin yakamozlarını seyrederek rahatları. Günlerinin gafletli geçtiğini seziyordu, ama bundan kurtulmak için de çaba sarf etmiyordu. Kendince hüznü akşamların birinde sahilde en sevdiği türkülerden birini dinliyordu.

“Bir insan ömrünü neye vermeli
Harcanıp gidiyor ömür dediğin
Yolda kalan da bir yürüyen de bir
Harcanıp gidiyor ömür dediğin”

Tam bu esnada yaşlı, güzel yüzlü, temiz giyinişli bir amca yanına yaklaştı ve adama “Evlâdım, Allah rızası için bir hayır.” Adam şaşırarak yaşlı amcanın nur gibi parlayan yüzüne baktı.

“Amca benim kendime hayrım yok. Akşamın bu karanlık vaktinde, bu تنها yerde beni nasıl gördün de geldin?” Amca:

“Evlâdım, çok yorgunum, yanına biraz oturayım” diyerek oturur ve sözünü tekrarlar:

“Evlâdım, Allah rızası için bir hayır istedim senden, ama senin hayır yapmak gibi bir niyetin yok, niçin?”

Adam bu gelen nur yüzlü kişinin bir dilenci olamayacağını anlamıştır.

“Amca, soruna cevabı şöyle bir dörtlük okuyarak vereyim:

Gel sen ne çektiğimi bir de bana sor
Nerde nasıl yaşarım bir de bana sor
Evlerin ışıkları bir bir yanarken
Bendeki karanlığı gel de bana sor’

“Evlâdım ben dilenci değilim, sen de anladın. Peki, soruyorum sana, içinde bulunduğun hâli bir dörtlük okuyarak özetledin, niye bu haldesin, kendini dinledin mi hiç, bunları kendine sordun mu? İnsan her gün kendi kendine ‘Bugün Allah için ne yaptım?’ diye sormadıkça daha çok karanlıkta kalır gönül evi. Sen kendini Allah'tan uzaklaştıracak işlerle meşgul edersen, Allah'tan uzak kalırsın. Gönül evin karanlıkta kalmaya, viran olmaya devam eder.”

Bu sözlerle amca hem adama soru sorar, hem de cevabını kendi verir. Söz sırası adamdadır:

“Amca güzel söyledin, bu karanlıkta kalmış gafletli halimden nasıl kurtulurum, onun cevabını

sözlerinizde buldum biraz. Ama kastın neydi 'Allah rızası için bir hayır' derken?"

"Evlâdım; Allah için yapılan her güzel amel, Allah için yapılan bir hayırdır. Bu ameller kısaca kulluk görevleridir. Kur'ân ve Sünnete uymaktır. Ben bunları yapman için sana hayrı ve hakkı, kararlılık ve sabrı tavsiye ediyorum o kadar. Hayatına bu anlattıklarım gibi devam edersen gafletten kurtulursun ve Allah'tan 'rıza' beratını alırsın. Cümle kötülüklerden berat edersin. Bir dörtlük de ben okuyup sana son tavsiyemi yapayım:

'Ey gönül, kendini vezn etmeye kantar ara bul!

Yürü git, kantarına halis olan a'yar ara bul!

Kapatırlar seni bir hâl-i haraba yalnız;

O! karanlık geceler kendine bir yâr ara bul!"

Adam hem bu güzel sözleri can kulağıyla dinlerken gözleri denize dalıp gitmişti. Birden aklına geldi.

"Peki, amca sen kimsin?" diye soracaktı ki, nur yüzlü amca gözden kaybolmuştu.

FATİH SİMİT

http://www.yeniasya.com.tr/haber_detay2.asp?id=38283

08.07.2012